

ΕΤΟΣ Α'

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤ 10

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΡΙΘΜ. 49

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤ. 10

Τιμή συνδρομής διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Δραχ. 12, προπληρωτέα καὶ ἑξαμηνίαν, διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φράγ. 20 προπληρωτέα κατ' ἔτος· Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος· κάτωθεν τῆς οἰκίας Α. ΜΕΛΛ, πλησίον τοῦ Ταχυδρομείου.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆ 28 Δεκεμβρίου 1875.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἐπὶ τῆς σημαίας, ἣν οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνεπέτασαν κατὰ τῆς Τουρκικῆς τυραννίδος, εἶχον ἐπιγράψει τὰς λέξεις «Θρησκεία καὶ Πατρίς», καὶ ἐν τῷ συμβόλῳ τούτῳ νικῶντες παρέδωκαν ἡμῖν ἐλευθέραν τὴν Ἑλλάδα.

Ἄφ' ἧς ἕως ἡμῶν ἡμέρας ἀπεκτίσαμεν καὶ σύνταγμα, τὰ ἐπὶ τῆς σημαίας τοῦ ἀγῶνος ἀναγραφέντα δύο μεγάλα σύμβολα «Θρησκεία καὶ Πατρίς», οὐ μόνον διεζεύχθησαν, ἀλλὰ καὶ ἡ θρησκεία ἐκήρυξε ἄσπονδον κατὰ τῆς συνταγματικῆς πατρίδος πόλεμον, παραλαβοῦσα ἐν τῷ ἀντικοινοβουλευτικῷ τούτῳ ἀγῶνι φοβερὸν σύμμαχον, τὴν οἰκογένειαν.

Ἐκτοτε, ὡσάκις ἡ πατρίς πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν συνταγματικῶν αὐτῆς προορισμῶν ἔχει τὴν μεγίστην τῶν τέκνων αὐτῆς ἀνάγκην, ἵνα ψηφίσωσι νόμους, συζητήσωσι προϋπολογισμὸν ἢ ἐτοιμάσωσι κοινοβουλευτικῶς τὰς δυνάμεις αὐτῆς πρὸς ἐθνικὸν τινα σκοπὸν, εὐθὺς ἐμφανίζον-

ται ἡ θρησκεία καὶ ἡ οἰκογένεια καὶ διαλύουσι τὴν φάλαγγα τῶν ἐκλεκτῶν τῆς πατρίδος, κρᾶζουσαι: «Χριστούγεννα» «Πάσχα», «Ἅγιος Βασίλειος», «κόκκινα ὠὰ ἢ οἰκογενειακὸν ἀγρίον.»

Ἡ πάλιν αὕτη ἐξακολουθεῖ ἀπὸ τριάκοντα ἤδη ἐτῶν, καὶ πάντοτε κατ' αὐτὴν ἐνικήθη ἡ συνταγματικὴ πατρίς. Οὐδεμία κοινοβουλευτικὴ ἀνάγκη, ὅσον ἀπαραίτητος καὶ ἂν ἦναι, οὔτε περὶ εὐθύνης ὑπουργῶν νόμος, οὔτε ἐκλογικὴ μεταρρυθμισίς, οὔτε ὑπὸ τῶν περιστάσεων τῆς Ἀνατολῆς ἐπιβαλλομένη στρατιωτικὴ παιδείσις τάξεως τινὸς πολιτῶν, δύνανται ν' ἀντιπαραταχθῶσι κατὰ τῶν κοκκίνων ὠῶν, ἢ τῶν συζυγικῶν κόλπων. Νομίζομεν δὲ, ὅτι καὶ πρὸ τῶν πυλῶν τῆς πρωτεύουσας ἂν εὕρισκετο ὁ ἐχθρὸς, οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους παρακινούμενοι νὰ προνοήσωσιν ὑπὲρ πατρίδος ἤθελον ἀποκριθῆ «Ἔορται!»

Εἰς τοιαύτην δεινῶσιν περιελθόντος τοῦ κακοῦ, νομίζομεν ὅτι οἱ εἰλικρινῶς ἀφοσιωμένοι εἰς τοὺς συνταγματικοὺς ἡμῶν θεσμοὺς, πρέπει τέλος πάντων νὰ λάβωσι σύντονα μέτρα πρὸς ἀπαλλαγὴν τῆς Βουλῆς ἀπὸ τῆς φοβερᾶς πίεσεως τοῦ εορτολογίου καὶ τῆς οἰκογενείας, ἐξ ὧν καὶ σήμερον πάλιν ἐπῆλθε τοσούτων ἐθνοσωτηρίων νόμων ἡ ματαιώσις.

Κατάλληλα πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν λαμβάνει τὸ θάρρος νὰ ὑποβάλλῃ ὁ «Ἀσμοδαῖος» εἰς τὰς σκέψεις τῆς προσεχούς συνόδου τὰ ἐξῆς δύο.

Α') Νὰ τελεῖται κατ' ἔτος περὶ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν συνήθως ἀποχωροῦσιν οἱ κ. κ. βουλευταί, μεγάλη θρησκευτικὴ πανήγυρις εἰς τιμὴν αὐτόχθονος τινος ἀθηναίου ἁγίου, τοῦ Ἀρεοπαγίτου, λ. χ., διαρκούσα πολλὰς ἡμέρας ἢ μάλλον ἐσπέρας, ἵνα ἐργάζωνται τὴν ἡμέραν οἱ κ. κ. βουλευταί, καὶ συνοδευομένη διὰ συμποσίων προσφερομένων ὑπὸ τοῦ ἔθνους εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτοῦ μετ'

ἀρθόνων ἀρνίων, ὠῶν καὶ ῥητινίου. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου νομίζομεν ὅτι δυνατὸν νὰ ἱκανοποιηθῶσιν, ἄνευ ἀποχωρήσεως, τῶν κ. κ. ἐπαρχιωτῶν ἢ εὐσέβεια καὶ ἡ κοιλία.

Β') Ν' ἀναστηθῶσιν οἱ ἀρχαῖοι νόμοι τοῦ Σόλωνος περὶ συντηρήσεως, ἱματισμοῦ καὶ προστασίας τάξεώς τινος ἀθηναίων, καὶ ν' ἀποδοθῇ εἰς τὸ Κεραμεικὸν ὁ προορισμὸς αὐτοῦ καὶ ἡ ἀρχαία λαμπρότης. Οὕτως οἱ κ. κ. ἀντιπρόσωποι τῶν ἐπαρχιῶν, δυνάμενοι νὰ εὐρίσκωσιν ἐκεῖ ἀποζημιώσεις οἰκογενειακῶν τινῶν ἀπολαύσεων, δι' ἀπλῆς ἐγγραφῆς ὀνόματός τινος ἐπὶ τινος στήλης, ὅπως ἐγένετο ἐπὶ Ἡερικλέους, θέλουσι δυναθῆ ἄνευ πολλῆς ἀνίας νὰ παραμένωσιν ἐνταῦθα μέχρι ἐντελοῦς καὶ εὐσυνειδήτου ἐκπληρώσεως τῶν βουλευτικῶν αὐτῶν καθήκοντων.

Τὰ δύο ταῦτα μέτρα εἶναι, νομίζομεν, τὰ μόνα δι' ὧν δύναται νὰ πολεμηθῇ ἡ ὀλεθρία ἐπὶ τοῦ συντάγματος ἐπιβροχὴ τῶν θρησκευτικῶν ἑορτῶν καὶ τῆς οἰκογενείας.

«ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ».

Οἱ κ. κ. ἑνορκοὶ κατὰ τὴν ἐσχάτως εἰσαχθεῖσαν δίκην περὶ μονομαχίας ἠθώωσαν τὸν κατηγορούμενον, λαβόντες ὑπ' ἑψιν ὅτι, καθ' ἣν ἐποχὴν ἀκμάζει ἡ ἐλευθερία τῆς συνειδήσεως, ἀδίκον ἤθελεν εἶναι νὰ τιμωρῆται ὁ μὴ τείνων εὐαγγελικῶς καὶ τὴν ἐτέραν εἰς τὸν ραπίζοντα σιαγόνα. Ἡ ἐτυμηγορία αὕτη τῶν κ. κ. ἐνόρκων εἶναι τόσῳ μᾶλλον ἀξιεπαινος, καθ' ὅσον ἐπῆλθε

μετὰ τὴν ἔντως κικερώνειον ἀγρόρευσι τοῦ κ. Εἰσαγγελέως « ὑπὲρ βωμῶν καὶ παρειῶν. »

Οὐχ ἦττον ἀξιοθαύμαστος τῆς εὐγλωττίας τοῦ κ. Εἰσαγγελέως ἦτο καὶ ἡ ἀταραξία τοῦ ὑποδίκου. Οἱ φίλοι τοῦ κ. Σ. Μανιτάκη γνωρίζουσι ὅτι οὗτος εἶναι μὲν κάλλιστος καὶ κατὰ πάντα ἀξιεπαινος νέος, ἔχει ὅμως ἀνδροπρεπῆ ἀντιπάθειαν πρὸς τὸ κτένιον, τὰς ψαλίδας καὶ τὰ κομβία. Ὅτε λοιπὸν ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς ἐν τῇ ἐξάψει τῆς ῥητορείας του παρεκίνησε τοὺς κ. κ. ἐνόρκους νὰ μὴ φεισθῶσιν αὐτοῦ, διότι φέρει καλὰ ἐνδύματα, ὁ ὑπόδικος, ἀντὶ νὰ παραχθῇ, ἀνέκραξε μετ' εὐγνωμοσύνης : « Δόξα σοι ὁ Θεός, ὅτι εὐρέθη ἄνθρωπος νὰ μὲ εἶπη καλοενδεδυμένον ».

Τὸ φαινόμενον τοῦ διαφόρου χρωματισμοῦ τῆς κόμης καὶ τοῦ μύστακος τοῦ κ. Α. Σ. . . ἀπεδόθη εἰς τὴν χιόνα τῆς Ἑλβετίας, ἥτις μόνον τὸν μύστακα προσέβαλε,

τὴν δὲ κόμην προσφλασσομένην διὰ πλατυγύρου πύλου κατέλιπεν ἀνέπαφον. Ὁρθότερον εἶναι νὰ εἶπη τις, ὡς ἄλλοτε περὶ τινος παραπλησίου φαινομένου, ὁ ποιητὴς Saint-Amand, ὅτι ὁ κ. Α. Σγ. . ἐργάζεται πλεϊότερον διὰ τῶν ὀδόντων ἢ διὰ τοῦ ἐγκεφάλου.

Ἐν ἄρθ. 10^ο τοῦ κανονισμοῦ τῆς « Ἀθηναϊκῆς Λέσχης » ἀναγινώσκομεν τὰ ἐξῆς : « Εἰς οὐδένα ἐπιτρέπεται νὰ ἀποφέρῃ ἐφημερίδας ἢ νὰ ποιῆται αὐτῶν κακὴν χρῆσιν ». Νομίζομεν ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦτο πρέπει νὰ διατυπωθῇ σαφέστερον.

BORPEAN

Κατὰ τὰς ἐπαγγελίας τοῦ παρόντος ὑπουργείου δύο πράγματα ἦσαν ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα, ἡ δι' ἐλαττώσεως τῶν φόρων ἀνακούφισις τῶν γεωργικῶν τάξεων, καὶ ἡ ψήφισις προϋπολογισμοῦ ἐξόδων, ὑπερβαίνοντος τὸν τοῦ κ. Βούλγαρη κατὰ ἐν και ἡμῶν ἑκατομμύριον, πρὸς ἱκανοποίησιν προσωπικῶν ἀπαιτήσεων. Ἐκ τῶν δύο τούτων ἐπαγγελιῶν ἐξεπληρώθη ἐπὶ τοῦ παρόντος μόνον ἡ τελευταία.

Οἱ πλεῖστοι φρονοῦσιν ὅτι αἰτία τῆς κακῆς ἡμῶν καταστάσεως εἶναι αἱ κομματικαὶ διενέξεις· ἡμεῖς ἀπ' ἐναντίας πιστευόμεν ὅτι πολὺ χειροτέρα τῶν διενέξεων τούτων εἶναι ἡ θαυμαστὴ συμφωνία πάντων τῶν κομμάτων περὶ τινὰ ζητήματα. Οὕτω ἡ κατ' ἔτος ἀναγραφή ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ποσοῦ τινος πρὸς διαφθορὰν ἐφημερίδων δι' ἀπονομῆς καταχωρίσεων, ἐνῶ πρὸς τοῦτο δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ἢ « Ἐφ. τῆς Κυβερνήσεως », κατήχησε τακτικὸν αἶσχος. Ἀληθές εἶναι ὅτι πρώτην φοράν ἐξάνεστησαν καὶ ἐπρότειναν κατ' αὐτοῦ νομοσχέδιον οἱ τοῦ πέμπτου κόμματος ἵνα μὴ κατηγορηθῶμεν ὅμως ὡς μεροληπτοῦντες ὑπὲρ αὐτῶν, σπεύδομεν νὰ προσθέσωμεν, ὅτι ἴσως ἔπραξαν τοῦτο βέβαιοι ὄντες ἐκ προτέρων ὅτι δὲν θέλουσιν εἰσακουσθῆ.

Ἐν τῷ « Πρωτῶ Κήρυκι » ἀναγινώσκομεν. « Ὁ Δουξ τῆς Ὠμάλης πρόκειται νὰ συζευχθῇ τὴν Λαράδα πριγκίπισσαν Θήραν ». Εὐχόμεθα αὐτῷ καλὸν πῆθον.
